

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 1701

Warszawa, 20 kwietnia 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Paulinę Matysiak.

(-) Magdalena Biejat; (-) Agnieszka Dziemianowicz-Bąk; (-) Monika Falej; (-) Krzysztof Gawkowski; (-) Maciej Gdula; (-) Michał Jaros; (-) Maciej Konieczny; (-) Maciej Kopiec; (-) Paweł Krutul; (-) Anita Kucharska-Dziedzic; (-) Jakub Kulesza; (-) Beata Maciejewska; (-) Paulina Matysiak; (-) Wanda Nowicka; (-) Robert Obaz; (-) Małgorzata Prokop-Paczkowska; (-) Andrzej Rozenek; (-) Marek Rutka; (-) Joanna Scheuring-Wielgus; (-) Franciszek Sterczewski; (-) Krzysztof Śmiszek; (-) Katarzyna Ueberhan; (-) Adrian Zandberg; (-) Marcelina Zawisza; (-) Urszula Zielińska.

USTAWA

z dnia ... 2021 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbiór mlecza makowego i opium z maku jest dozwolony wyłącznie w celu prowadzenia badań naukowych, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.”;

2) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Stan po użyciu tetrahydrokannabinolu oraz stan upojenia tetrahydrokannabinolem

Art. 44g. 1. Stan po użyciu tetrahydrokannabinolu zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi od 2 do 5 ng na ml.

2. Stan upojenia tetrahydrokannabinolem zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi powyżej 5 ng na ml.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

do spraw sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz Głównego Inspektora Farmaceutycznego, może określić, w drodze rozporządzenia, inne, wyższe niż określone w ust. 1 i 2, wartości stężenia delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wymagane do stwierdzenia stanu po użyciu tetrahydrokannabinolu lub upojenia tetrahydrokannabinolem, w przypadku osób długotrwale przyjmujących produkty lecznicze wytworzone z konopi, mając na względzie aktualną wiedzę medyczną oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

4. Długotrwale przyjmowanie produktów leczniczych wytworzonych z konopi potwierdza się zaświadczeniem lekarskim wystawionym przez lekarza prowadzącego leczenie, zawierającym w szczególności:

- 1) imię i nazwisko pacjenta;
- 2) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku pacjenta nieposiadającego numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
- 3) datę rozpoczęcia przyjmowania produktów leczniczych wytworzonych z konopi;
- 4) okres ważności zaświadczenia.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 4, mając na względzie zapewnienie możliwości wystawienia zaświadczenia w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 44h. 1. Jeżeli zachodzi podejrzenie, że przestępstwo lub wykroczenie zostało popełnione w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub upojenia tetrahydrokannabinolem, osoba podejrzana może być poddana badaniu koniecznemu do ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie, w szczególności zabiegowi pobrania krwi. Zabiegu pobrania krwi dokonuje osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia i minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości określają, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przeprowadzania badań w celu ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie, sposób ich dokumentowania oraz weryfikacji, mając na uwadze konieczność zapewnienia

sprawnego przeprowadzenia badań oraz zagwarantowania wiarygodności ich wyników.”;

3) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawa konopi innych niż włókniste może być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa.”;

4) w art. 46:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uprawa konopi innych niż włókniste może być prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, przy zapewnieniu zabezpieczenia upraw przed dostępem osób nieuprawnionych, na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz dodatkowo umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi innych niż włókniste.”;

b) w ust. 3 skreśla się wyraz „włóknistych”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria oceny zabezpieczenia upraw, o których mowa w ust. 2a, mając na uwadze zagwarantowanie należytej ochrony tych upraw przed dostępem osób nieuprawnionych.”;

d) w ust. 4 po pkt 2 dodaje się przecinek i pkt 3 w brzmieniu:

„3) konopi innych niż włókniste na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2a”;

e) w ust. 8 skreśla się użyty dwukrotnie wyraz „włóknistych”;

5) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na uprawę maku, konopi włóknistych lub konopi innych niż włókniste wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.”;

b) w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyraz „włóknistych”;

c) w ust. 3:

- w pkt 3 skreśla się wyraz „włóknistych”;

- w pkt 4 skreśla się wyraz „włóknistych”;

- w pkt 5 skreśla się wyraz „włóknistych”;

6) po art. 47 dodaje się art. 47a-47f w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Warunkiem uzyskania przez podmiot zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste, o którym mowa w art. 46 ust. 2a, jest wpis do krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste.

2. Decyzje w sprawach wpisu do krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste wydaje Główny Inspektor Farmaceutyczny, na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

3. Wniosek zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 3) numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, i wykroczenia, o którym mowa w art. 65;
- 5) informację o zakresie i celu działalności wnioskodawcy.

4. W przypadku zmiany danych zawartych we wniosku producent konopi innych niż włókniste przekazuje do Głównego Inspektora Farmaceutycznego pisemną informację o zmianach w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 47b. 1. Producent konopi innych niż włókniste przekazuje do dnia 10 maja każdego roku Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu informacje:

- 1) dotyczące wydanych na jego rzecz zezwoleń, o których mowa w art. 46 ust. 2a, oraz wniosków o wydanie zezwoleń;
- 2) dotyczące umów kontraktacji, o których mowa w art. 46 ust. 2a;
- 3) o powierzchni uprawy poszczególnych odmian konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych, na których były uprawiane konopie inne niż włókniste;

- 4) o wyrażonej w kilogramach masie wyprodukowanych konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podziałem na odmiany;
- 5) o wyrażonej w kilogramach masie konopi innych niż włókniste dostarczonych nabywcy na podstawie każdej z umów kontraktacji w poprzednim roku zbiorów.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacjach, o których mowa w ust. 1, producent konopi innych niż włókniste przekazuje do Głównego Inspektora Farmaceutycznego pisemną informację o zmianach w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 47c. Rejestr, o którym mowa w art. 47a ust. 1, jest prowadzony w systemie teleinformatycznym i zawiera dane, o których mowa w art. 47a ust. 3, oraz informacje, o których mowa w art. 47b ust. 1.

2. Dane zgromadzone w rejestrze udostępnia się:

- 1) organom administracji publicznej, w związku z realizacją przez te organy działań i postępowań wynikających z niniejszej ustawy;
- 2) sądom i prokuratorom, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych;
- 3) na wnioski podmiotów, których dotyczą te dane.

3. Dane, o których mowa w art. 47a ust. 3, przechowuje się przez 5 lat od dnia wykreślenia producenta konopi innych niż włókniste z rejestru.

4. Informacje, o których mowa w art. 47b ust. 1 i 2, przechowuje się przez 5 lat od dnia ich przekazania.

Art. 47d. 1. Producent konopi innych niż włókniste, który zaprzestał uprawy konopi innych niż włókniste, informuje o tym Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

2. Główny Inspektor Farmaceutyczny wykreśla, w drodze decyzji, producenta konopi innych niż włókniste z rejestru:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1;
- 2) w przypadku gdy producent konopi innych niż włókniste nie przekazał w terminie informacji, o których mowa w art. 47b ust. 1, lub nie przekazał informacji o zaprzestaniu uprawy.

3. Główny Inspektor Farmaceutyczny niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, informuje o wykreśleniu producenta konopi innych niż włókniste z rejestru:

- 1) wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w art. 47 ust. 1;
- 2) podmioty, z którymi producent konopi innych niż włókniste zawarł umowy

kontraktacji, o których mowa w art. 46 ust. 2a.

Art. 47e. 1. Główny Inspektor Farmaceutyczny przeprowadza kontrolę poprawności sporządzenia oraz zgodności ze stanem faktycznym informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 47a ust. 3, oraz informacji, o których mowa w art. 47b ust. 1.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, czynności kontrolne w danym roku zbiorów są wykonywane co najmniej u 20% producentów konopi innych niż włókniste.

3. W przypadku gdy z wykonanych czynności kontrolnych wynika, że informacje zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 47a ust. 1, są niezgodne ze stanem faktycznym, Główny Inspektor Farmaceutyczny dokonuje z urzędu zmian w rejestrze oraz informuje producenta konopi innych niż włókniste o dokonaniu tych zmian.

Art. 47f. Główny Inspektor Farmaceutyczny przedstawia Sejmowi oraz podaje do wiadomości publicznej, nie później niż do dnia 30 września każdego roku, informację o produkcji konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów oraz o wynikach kontroli, o której mowa w art. 47e ust. 1.”;

7) w art. 50:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Nadzór nad uprawami konopi innych niż włókniste sprawują wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw oraz wojewódzki inspektor farmaceutyczny właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.”,

b) w ust. 2:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, są uprawnione do:”;
- w pkt 1 skreśla się wyraz „włóknistych”;
- w pkt 2 skreśla się wyraz „włóknistych”;
- w pkt 3 skreśla się wyraz „włóknistych”;

8) w art. 53 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1, kto przetwarza lub przerabia na własny użytek produkty lecznicze przygotowane z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1.”;

9) po art. 63 dodaje się art. 63a w brzmieniu:

„Art. 63a. 1. Kto, będąc producentem konopi innych niż włókniste, nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 47b ust. 1, albo przekazuje te informacje po upływie terminu lub przekazuje informacje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze grzywny.

2. Nie podlega karze kto, będąc producentem konopi innych niż włókniste, w przekazanej informacji, o której mowa w art. 47b ust. 1 pkt 3, podał powierzchnię uprawy poszczególnych odmian konopi innych niż włókniste, która różni się nie więcej niż o 5% od rzeczywistej powierzchni upraw ustalonej w wyniku kontroli.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew obowiązkowi zachowania trzeźwości znajduje się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka i podejmuje w tym stanie czynności zawodowe lub służbowe.”;

2) w art. 86 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto dopuszcza się wykroczenia określonego w § 1, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”;

3) w art. 87 § 1-2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega karze aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych.

§ 1a. Tej samej karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1.

§ 2. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1, podlega karze aresztu do 14 dni albo karze grzywny.”;

- 4) w art. 96 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) do prowadzenia pojazdu osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969) w art. 70b:

- 1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli zachowanie nieletniego wskazuje, że jest on w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, kurator sądowy może zobowiązać nieletniego do poddania się badaniu w celu ustalenia w organizmie nieletniego obecności alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub innego środka użytego w celu wprowadzenia się w stan odurzenia.”;

- 2) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. W razie ustalenia obecności alkoholu, delta-9-tetrahydrokannabinolu lub innego środka użytego w celu wprowadzenia się w stan odurzenia w organizmie nieletniego albo w wypadku, o którym mowa w § 2, kurator może wystąpić do sądu rodzinnego z wnioskiem o zmianę środka wychowawczego.

§ 4. Minister właściwy do spraw sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przeprowadzania badań na obecność alkoholu, delta-9-tetrahydrokannabinolu lub innego środka użytego w celu wprowadzenia się w stan odurzenia w organizmie nieletniego oraz procedury dokumentowania badań oraz sposoby weryfikacji wyników testu, uwzględniając w szczególności cel stosowanego nadzoru kuratora sądowego oraz potrzebę powstrzymania dalszego procesu demoralizacji nieletniego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) będąc w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub będąc pod wpływem innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych środków o podobnym działaniu, sam w znacznym stopniu przyczynił się do wypadku.”;

- 2) w art. 45 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zachodzi przypuszczenie, że poszkodowany w chwili wypadku był w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innych

środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych środków o podobnym działaniu, lekarz udzielający pierwszej pomocy kieruje poszkodowanego na badania niezbędne do ustalenia ich zawartości w organizmie.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się, gdy sprawca wprowadził się w stan nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywał albo mógł przewidzieć.”;

2) w art. 42 § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem, pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177.

§ 3. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.”;

3) w art. 47 w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 173, art. 174, art. 177 lub w art. 355, jeżeli sprawca był w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, a w razie jego śmierci w wyniku popełnionego przez skazanego przestępstwa nawiązkę na rzecz osoby najbliższej, której sytuacja życiowa wskutek śmierci pokrzywdzonego uległa znacznemu pogorszeniu.”;

4) w art. 115 po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. Stan upojenia tetrahydrokannabinolem zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi przekracza wartość określoną w art. 44g ust. 2 ustawy

z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050 oraz z ... r. poz. ...) lub w przepisach wydanych na podstawie art. 44g ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.”;

5) w art. 178 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173, art. 174 lub art. 177 znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 177 § 2 w wysokości nie niższej niż 2 lata, do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.”;

6) w art. 178a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

7) art. 179 i 180 otrzymują brzmienie:

„Art. 179. Kto wbrew szczególnemu obowiązkowi dopuszcza do ruchu pojazd mechaniczny albo inny pojazd w stanie bezpośrednio zagrażającym bezpieczeństwu w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym lub dopuszcza do prowadzenia pojazdu mechanicznego albo innego pojazdu na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub upojenia

tetrahydrokannabinolem, będącą pod wpływem innego środka odurzającego lub osobę nieposiadającą wymaganych uprawnień,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 180. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, pełni czynności związane bezpośrednio z zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu pojazdów mechanicznych,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

8) w art. 357 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Żołnierz, który, po wyznaczeniu do służby lub będąc w służbie, wprawia się w stan nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub odurzenia innym środkiem,

podlega karze ograniczenia wolności, aresztu wojskowego albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kierowania pojazdem, prowadzenia kolumny pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt osobie w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;

2) w art. 80k w ust. 6 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) prowadzeniem pojazdu po użyciu tetrahydrokannabinolu albo w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem;”;

3) w art. 100aa w ust. 4 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”;

4) w art. 129:

a) w ust. 2:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) żądania poddania się przez kierującego pojazdem lub przez inną osobę, w stosunku do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła

- kierować pojazdem, badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu;”
- w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:
    - „a) kierowania pojazdem osobie znajdującej się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu;”
    - b) w ust. 4b pkt 1 otrzymuje brzmienie:
      - „1) pojazd kierowany jest przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia pojazdu w inny sposób;”;
  - 5) w art. 129a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
    - „2) w zakresie badania w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub obecności środka działającego podobnie do alkoholu;”;
  - 6) art. 129f otrzymuje brzmienie:
    - „Art. 129f. Strażnicy straży gminnych (miejskich), strażnicy leśni oraz funkcjonariusze Straży Parku w związku z wykonywaniem czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego są obowiązani do czasu przybycia Policji uniemożliwić kierowanie pojazdem osobie, co do której istnieje uzasadnione podejrzenie, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu.”;
  - 7) po art. 129i dodaje się art. 129ia w brzmieniu:
    - „Art. 129ia. 1. Badanie w celu ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie przeprowadza się na podstawie badania krwi
    - 2. Badanie w celu ustalenia zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w organizmie może być przeprowadzone również w razie braku zgody osoby podlegającej badaniu, o czym należy ją uprzedzić.
    - 3. Warunki oraz sposób przeprowadzania badania, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy wydane na podstawie art. 44h ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050 oraz z ... r. poz. ...).”;
  - 8) art. 129ja otrzymuje brzmienie:
    - „Art. 129ja. W toku kontroli ruchu drogowego uprawniony organ kontroli może

poddać kierującego pojazdem lub inną osobę, w stosunku do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem, badaniu w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, zawartości tetrahydrokannabinolu lub obecności środka działającego podobnie do alkoholu.”;

- 9) w art. 129k ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie uczestniczenia w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny, kierujący pojazdem jest poddawany badaniu w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu, zawartości tetrahydrokannabinolu lub obecności środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 10) w art. 130a w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) znajdująca się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 11) w art. 130b w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) charakterystykę uczestników wypadku: wiek, płeć, obywatelstwo, poziom alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka odurzającego w organizmie, stosowanie lub niestosowanie wyposażenia ochronnego.”;
- 12) w art. 135 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 13) w art. 135a w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) uzasadnionego podejrzenia, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem lub w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu albo środka działającego podobnie do alkoholu.”;
- 14) w art. 136 w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W przypadku przeprowadzenia badania krwi lub moczu dla oceny trzeźwości, zawartości tetrahydrokannabinolu lub zawartości środka działającego podobnie do alkoholu:”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 w ust. 1 w pkt 6 w lit. b tiret drugie otrzymuje brzmienie:
„- przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości,

upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego albo gdy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia.”;

2) w art. 18 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przemieszcza się z rozładowaną bronią albo nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu, innego środka odurzającego lub substancji psychotropowej albo środka zastępczego.”;

3) w art. 51 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nosi broń, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu, innego środka odurzającego lub substancji psychotropowych albo środka zastępczego;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. z 2017 r. poz. 1950) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do którego w znacznym stopniu przyczyniło się zachowanie żołnierza spowodowane jego stanem nietrzeźwości, stanem upojenia tetrahydrokannabinolem albo zażyciem innych środków odurzających lub substancji psychotropowych;”;

2) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli z okoliczności wypadku wynika uzasadnione przypuszczenie, że żołnierz znajdował się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo pod wpływem innych środków odurzających lub substancji psychotropowych, właściwy organ kieruje go na badanie niezbędne do ustalenia zawartości alkoholu, tetrahydrokannabinolu, innych środków odurzających lub substancji psychotropowych w organizmie; odmowa poddania się badaniu lub inne zachowanie uniemożliwiające jego przeprowadzenie powodują pozbawienie prawa do świadczeń, chyba że żołnierz udowodni, iż miały miejsce przyczyny, które uniemożliwiły poddanie się temu badaniu.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 oraz z 2020 r. poz. 1180 i 1639) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi

Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od ubezpieczonego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność, zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych, o których mowa w art. 4 pkt 4, odszkodowania za szkody określone w ust. 2, a także w przypadku, jeżeli szkoda została wyrządzona przez ubezpieczonego lub osoby, za które ponosi on odpowiedzialność, w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu, w stanie nietrzeźwości lub w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo po użyciu innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.”;

2) w art. 43 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu, w stanie nietrzeźwości lub w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo po użyciu innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii;”;

3) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. Zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje uprawnienie do dochodzenia od sprawcy szkody zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC rolników odszkodowania, jeżeli wyrządził on szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu, w stanie nietrzeźwości lub w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem albo po użyciu innych środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1268 i 1517) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawartości w organizmie alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie można prowadzić zajęć z osobą ubiegającą się o uzyskanie uprawnienia do kierowania motorowerem, pojazdem silnikowym lub

uprawnienia do kierowania tramwajem, która znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;

- 2) w art. 33 w ust. 1 w pkt 8 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 3) w art. 50 w ust. 2 w pkt 7 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 4) w art. 58 w ust. 1 w pkt 9 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 5) w art. 75 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) kierujący motorowerem, pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 6) w art. 82 w ust. 1 w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”;
- 7) w art. 99 w ust. 1:
  - a) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”
  - b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu,”

- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii, jeżeli kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie upojenia tetrahydrokannabinolem, w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu”;
- 8) w art. 100 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wpływu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu na funkcje percepcyjne kierującego oraz na podejmowane przez niego decyzje w ruchu drogowym;”;
- 9) w art. 117 w ust. 2 w pkt 5 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu, w stanie po użyciu tetrahydrokannabinolu lub w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,”.

Art. 11. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 523) w art. 6:

- 1) ust. 5a otrzymuje brzmienie:
„5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do leków recepturowych przygotowanych z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050 oraz z ... r. poz. ...), z zastrzeżeniem ust. 5b.”;
- 2) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:
„5b. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wskazania do stosowania leków recepturowych, o których mowa w ust. 5a, w przypadku których lek recepturowy wydawany jest świadczeniobiorcy za odpłatnością ryczałtową, o której mowa w ust. 7, mając na uwadze aktualną wiedzę medyczną i potrzebę uzyskania jak największych efektów zdrowotnych w ramach dostępnych środków publicznych.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 86a i 86b otrzymują brzmienie:
„Art. 86a. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia funkcjonariusze Straży

Granicznej mają prawo żądać poddania się badaniu na zawartość w organizmie alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub innego środka odurzającego przez prowadzącego statek w ruchu wodnym.

2. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka odurzającego stosuje się odpowiednio art. 129i, art. 129ia oraz art. 129j ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i ...).

Art. 86b. 1. Zabrania się prowadzenia statku morskiego, statku żeglugi śródlądowej, jachtu morskiego lub jachtu śródlądowego oraz wykonywania obowiązków w zakresie bezpieczeństwa statku, jego ochrony lub zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.

2. W przypadku uzasadnionego podejrzenia prowadzenia statku morskiego, statku żeglugi śródlądowej, jachtu morskiego lub jachtu śródlądowego albo wykonywania obowiązków w zakresie bezpieczeństwa statku, jego ochrony lub zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego przepisy art. 86a stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 127 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) prowadzi statek morski lub statek żeglugi śródlądowej, jacht morski lub śródlądowy, lub wykonuje obowiązki w zakresie bezpieczeństwa statku, jego ochrony lub zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego, w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 350) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Art. 6. Zarządzający wyznaczonym obszarem wodnym lub osoba przez niego upoważniona może nie wpuścić na ten obszar osoby lub żądać opuszczenia przez nią tego obszaru, jeśli zachowanie osoby wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub jest pod wpływem środka odurzającego.

Art. 7. Zabrania się prowadzenia w ruchu wodnym statku lub innego obiektu pływającego, niebędącego pojazdem mechanicznym, osobie znajdującej się w stanie po

użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;

2) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statek lub inny obiekt pływający może być usunięty z obszaru wodnego, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy prowadziła go osoba znajdująca się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;

3) w art. 33 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka odurzającego stosuje się odpowiednio art. 129i, art. 129ia oraz art. 129j ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 i ...).”;

4) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi w ruchu wodnym statek lub inny obiekt pływający, niebędący pojazdem mechanicznym, podlega karze grzywny.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 1084) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Zabrania się uprawiania narciarstwa lub snowboardingu na zorganizowanym terenie narciarskim w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.

2. Zarządzający zorganizowanym terenem narciarskim lub osoba przez niego upoważniona może odmówić wstępu albo nakazać opuszczenie zorganizowanego terenu narciarskiego osobie, której zachowanie wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego.”;

2) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto uprawia narciarstwo lub snowboarding na zorganizowanym terenie narciarskim w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, podlega karze grzywny.”.

Art. 15. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 68 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 poz. 478), uwzględni w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w szczegółowych efektach uczenia się, w przypadku zawodu, o którym mowa:

- 1) w art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – zagadnienia związane z wykorzystaniem niektórych środków odurzających w leczeniu;
- 2) w art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – zagadnienia związane z:
  - a) wykorzystaniem surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
  - b) nadzorem nad uprawami konopi innych niż włókniste

– mając na uwadze mając konieczność zapewnienia wysokiej jakości kształcenia, aktualną wiedzę medyczną, konieczność zapewnienia ochrony zdrowia publicznego i obowiązujący stan prawny.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw dotyczy:

- 1) umożliwienia uprawy konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa oraz nadzoru nad tymi uprawami;
- 2) wprowadzenia do polskiego porządku prawnego pojęć „stan po użyciu tetrahydrokannabinolu” i „stan upojenia tetrahydrokannabinolem”, analogicznych do stanu po użyciu alkoholu i stanu nietrzeźwości;
- 3) umożliwienia pacjentom przyjmującym produkty lecznicze sporządzone z konopi innych niż włókniste przetwarzania i przerabiania na własny użytek tych produktów leczniczych;
- 4) umożliwienia wydawanie świadczeniobiorcy leków recepturowych przygotowanych z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za opłatą ryczałtową, w przypadku określonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia wskazań do stosowania;
- 5) uwzględnienia w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodów lekarza i farmaceuty zagadnień związanych z medycznym zastosowaniem konopi.

Potrzeba uchwalenia projektowanej ustawy wynika z konieczności eliminacji części przeszkód stojących na drodze stosowaniu konopi w celach medycznych, tj. w celu łagodzenia cierpienia i symptomów towarzyszących określonym jednostkom chorobowym, w przypadku których zastosowanie tzw. „medycznej marihuany” jest jedną z opcji terapeutycznych, a więc między innymi w leczeniu przewlekłego bólu, jako środek przeciwwymiotny dla pacjentów z nudnościami wywołanymi chemioterapią czy przy łagodzeniu objawów spastyczności w stwardnieniu rozsianym.

Wykorzystanie ziela konopi innych niż włókniste oraz wyciągów, nalewek farmaceutycznych, a także wszystkich innych wyciągów z konopi innych niż włókniste oraz żywicy konopi innych

niż włókniste jako surowca farmaceutycznego stało się w Polsce możliwe dzięki wejściu w życie ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1458). Jednocześnie ustawa nie umożliwiła krajowej uprawy konopi innych niż włókniste – wykorzystywane jako surowiec farmaceutyczny konopie inne niż włókniste muszą być sprowadzane z zagranicy. Mimo rosnącego zapotrzebowania na tzw. „medyczną marihuanę” żaden polski przedsiębiorca nie może prowadzić upraw konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego. Wiąże się to z wciąż ograniczoną dostępnością surowca w aptekach oraz wysokimi kosztami. 1 gram marihuany kosztuje dziś ok. 65 zł, co sprawia, że koszt miesięcznej kuracji – leki recepturowe wytworzone z konopi nie są refundowane – wynosić może ponad 1000 zł. Jednocześnie szacuje się, że koszt wyprodukowania grama marihuany w Polsce mógłby wynosić ok. 4,50 zł. Projektowane regulacje pozwolą na kontrolowaną uprawę marihuany z przeznaczeniem na cele medyczne przez polskich producentów oraz produkcję surowców farmaceutycznych przez polskie przedsiębiorstwa, co zwiększy dostępność preparatów leczniczych na polskim rynku oraz w znacznym stopniu obniży koszty terapii. Do zwiększenia dostępności terapii przyczynić się mają także inne rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy. W szczególności zakłada się zniesienie wynikającego obecnie z przepisów ustawy refundacyjnej zakazu obejmowania leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste refundacją.

2. Projektowane rozwiązania

Projekt ustawy zakłada nowelizację 14 ustaw: ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego

oraz wyrobów medycznych, ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych oraz ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

2.1. Uprawa konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa

Uprawa konopi innych niż włókniste do jakichkolwiek celów jest w obowiązującym stanie prawnym zakazana (art. 45 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie systemu kontrolowanej uprawy konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa na terytorium Polski. Podobnie jak w przypadku upraw maku i konopi włóknistych, prowadzenie uprawy konopi innych niż włókniste wymagać miałyby uzyskania zezwolenia wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce położenia uprawy. Dodatkowo proponuje się jednak, by zezwolenie to mogło zostać wydane dopiero po uzyskaniu wpisu do krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste prowadzonego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Zaproponowane rozwiązania dotyczące rejestru wzorowane są na przepisach dotyczących rejestru producentów surowca tytoniowego zawartych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych. Projekt ustawy przewiduje nałożenie na prowadzących uprawy konopi innych niż włókniste obowiązków informacyjnych, a Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu nadaje odpowiednie uprawnienia kontrolne. Ponadto uprawy konopi innych niż włókniste musiałyby spełniać określone przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych standardy zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych.

2.2. Stan po użyciu tetrahydrokannabinolu i stan upojenia tetrahydrokannabinolem

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w art. 46 wprowadza definicje stanu po użyciu alkoholu (stężenie alkoholu we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ bądź obecność w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³) i stanu nietrzeźwości (stężenie alkoholu we krwi powyżej 0,5‰ bądź obecność w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu na 1 dm³). Do pojęć tych odnoszą się m.in. przepisy dotyczące bezpieczeństwa ruchu drogowego. Te same przepisy

odnoszą się zwykle do stanu po użyciu środka odurzającego lub środka działającego podobnie do alkoholu, przez co rozumie się także marihuanę, niezależnie od tego, czy zażywana jest ona w celach rekreacyjnych czy medycznych. W tym przypadku – inaczej niż w przypadku alkoholu – przepisy ustawowe nie wskazują jednak żadnych wartości granicznych. W projekcie proponuje się wprowadzenie do porządku prawnego analogicznych do stanu po użyciu alkoholu i stanu nietrzeźwości pojęć:

- stan po użyciu tetrahydrokannabinolu – który zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi od 2 do 5 ng na ml;
- stanu upojenia tetrahydrokannabinolem – który zachodzi, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi powyżej 5 ng na ml.

Ponadto proponuje się, by wskazane limity mogły zostać podwyższone w przypadku pacjentów stale przyjmujących leki wytworzone z konopi innych niż włókniste, u których – ze względu na mechanizm tolerancji – nawet wysokie stężenia tetrahydrokannabinolu we krwi nie muszą wiązać się ze znacznym osłabieniem sprawności motorycznej czy opóźnieniem reakcji na bodźce. Wyższe wartości określone byłyby przez ministrów właściwych do spraw zdrowia i sprawiedliwości, przy czym wydanie rozporządzenia w tej sprawie nie byłoby obowiązkowe.

W związku z wprowadzeniem w projektowanym art. 44g ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii definicji „stanu po użyciu tetrahydrokannabinolu” i „stanu upojenia tetrahydrokannabinolem”, w projekcie zaproponowano nowelizację szeregu ustaw odnoszących się m.in. do bezpieczeństwa ruchu drogowego.

2.3. Przetwarzanie i przerabianie na własny użytek produktów leczniczych z konopi innych niż włókniste

Obecne brzmienie art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii tworzy szereg problemów praktycznych dla pacjentów leczących się przy pomocy leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste, ponieważ można je interpretować jako np. zakaz rozdrabniania ziela konopi czy ponownego wykorzystywania ziela poddanego uprzednio waporyzacji. W związku z tym proponuje się dodanie we wskazanym artykule ust. 3, który będzie jasno wskazywać, że nie popełnia przestępstwa, kto przetwarza lub przerabia na własny użytek produkty lecznicze przygotowane z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1.

2.4. Umożliwienie refundacji leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste

Ustawa z dnia 7 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, która umożliwiła wykorzystanie konopi innych niż włókniste jako surowca farmaceutycznego, jednocześnie wprowadziła do ustawy refundacyjnej zakaz refundacji leków recepturowych wytworzonych z tych surowców. Przepis ten stwarza poważną barierę w dostępności terapii, ponieważ miesięczna kuracja może przy obecnych cenach (ok. 65 zł za gram) kosztować nawet ok. 1000 zł. W związku z tym proponuje się modyfikację art. 6 ust. 5a ustawy refundacyjnej i dodanie ust. 5b. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami minister właściwy do spraw zdrowia określałby, w drodze rozporządzenia, wskazania do stosowania, w przypadku których leki recepturowe wytworzone z konopi innych niż włókniste mogłyby zostać objęte przepisami o odpłatności ryczałtowej.

2.5. Inne rozwiązania

Projekt ustawy przewiduje uwzględnienie w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodów lekarza i farmaceuty zagadnień związanych z medycznym zastosowaniem konopi, co dodatkowo przyczyni się do zwiększenia dostępności terapii.

Proponuje się standaryzację zaświadczeń lekarskich o długotrwałym przyjmowaniu produktów leczniczych wytworzonych z konopi, w tym możliwość wystawienia zaświadczenia w formie elektronicznej.

Projekt ustawy zakłada wydłużone *vacatio legis*. Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia ustawy. Wynika to z tego, że proponuje się między innymi zmiany w kodeksach, a wdrożenie niektórych rozwiązań (związanych np. z nowymi obowiązkami i uprawnieniami Głównego Inspektora Farmaceutycznego) nie będzie możliwe bez odpowiednich przygotowań. Wyjątek od terminu wejścia w życie całości ustawy dotyczy zmiany w ustawie refundacyjnej, która ma wejść w życie w standardowym terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

3. Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze oraz źródła finansowania

Najważniejszym skutkiem wejścia w życie ustawy będzie zwiększenie dostępności terapii z wykorzystaniem konopi innych niż włókniste, co znacznie poprawi jakość życia zarówno pacjentów już z nich korzystających jak i osób, dla których do tej pory barierą był np. koszt leczenia. Legalizacja upraw konopi innych niż włókniste na terytorium Polski będzie oznaczać nowe możliwości dla polskiego rolnictwa i przemysłu farmaceutycznego, a w efekcie wzrost gospodarczy i nowe źródła dochodów dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Powstanie polskich upraw konopi innych niż włókniste oznaczać będzie uniezależnienie od dostaw surowca farmaceutycznego z zagranicy. Jednocześnie przyczyni się to do zmniejszenia cen ziela konopi innych niż włókniste. Dzięki temu ewentualne objęcie leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste będzie dla budżetu NFZ tańsze niż w przypadku, gdyby uprawy krajowe nie były możliwe.

Ponieważ zakres wskazań do stosowania leków recepturowych wytworzonych z konopi innych niż włókniste, w przypadku których zastosowanie miałyby przepisy o odpłatności ryczałtowej, nie wynika wprost z projektowanych przepisów ustawy – określać go ma w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw zdrowia – nie jest możliwe jednoznaczne oszacowanie kosztów refundacji tych leków. Zaznaczyć należy, że w skrajnym przypadku właściwy minister może nie określić żadnych wskazań do stosowania, co oznaczałoby pozostanie przy obecnie obowiązującym stanie faktycznym, w którym leki recepturowe, o których mowa w art. 6 ust. 5a ustawy refundacyjnej, nie są w ogóle objęte refundacją.

4. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej i obowiązek notyfikacji

Przedmiot projektu ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu Dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, w związku z czym podlega obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej.

5. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw

Projektowane przepisy dotyczą przedsiębiorców niezależnie od ich wielkości, w związku z czym nie zachodzi zjawisko dyskryminacji określonej grupy przedsiębiorców. Wejście ustawy w życie otworzy przed przedsiębiorcami – po spełnieniu określonych wymogów – możliwość prowadzenia upraw konopi innych niż włókniste.

6. Konsultacje społeczne

Proponowany projekt ustawy został opracowany w związku z działalnością Parlamentarnego Zespołu ds. Legalizacji Marihuany. Założenia projektu zostały przedstawione 15 stycznia 2021 r. na posiedzeniu roboczym podzespołu ds. marihuany medycznej oraz udostępnione na stronie internetowej Sejmu.

W związku ze zgłoszonymi przez stronę społeczną uwagami do założeń, w projekcie uwzględniono dodatkowe rozwiązania, m.in. standaryzację zaświadczeń lekarskich o długotrwałym przyjmowaniu produktów leczniczych wytworzonych z konopi oraz zniesienie przestępnego charakteru przetwarzania lub przerabiania na własny użytek produktów leczniczych wytworzonych z konopi innych niż włókniste.

7. Zgodność z Konstytucją RP.

W ocenie projektodawcy przedstawiony projekt ustawy jest zgodny z Konstytucją RP.

Warszawa, 28 kwietnia 2021 r.

BAS-WAPM-944/21

SEKRETARIAT Z-OY SZEFAS
L.dz. DS.M20.28.21
Data wpływu: 28.04.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paulina Matysiak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje w szczególności zmianę ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii¹ (dalej: u.p.n.).

Nowelizacja zakłada również zmianę następujących aktów prawnych: ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń² (dalej: k.w.); ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich³; ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników⁴; ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny⁵ (dalej: k.k.); ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym⁶; ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji⁷; ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową⁸; ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych⁹; ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami¹⁰; ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2050.

² Dz. U. z 2021 r. poz. 281.

³ Dz. U. z 2018 r. poz. 969.

⁴ Dz. U. z 2021 r. poz. 266.

⁵ Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2021 r. poz. 266, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2020 r. poz. 955.

⁸ Dz. U. z 2017 r. poz. 1950.

⁹ Dz. U. z 2019 r. poz. 2214, ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2020 r. poz. 1268, ze zm.

żywnościowego oraz wyrobów medycznych¹¹; ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim¹²; ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych¹³; ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich¹⁴.

Proponowana ustawa wprowadza możliwość uprawy na terytorium Polski konopi innych niż włókniste – zgodnie z obowiązującym stanem prawnym taka uprawa jest zabroniona.

Zgodnie ze zmienianym art. 45 ust. 4 u.p.n. uprawa konopi innych niż włókniste będzie mogła być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa.

W zmienianym art. 46 u.p.n. określono warunki uprawy takich konopi. Na podstawie wymienionego przepisu uprawa konopi innych niż włókniste będzie mogła być prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, przy zapewnieniu zabezpieczenia upraw przed dostępem osób nieuprawnionych, na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz dodatkowo umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi innych niż włókniste.

Nowelizowany art. 47 u.p.n. reguluje przesłanki wydania zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste (a także konopi włóknistych i maku) oraz elementy tego zezwolenia. Zgodnie z omawianym przepisem zezwolenie określi: podmiot, dla którego je wydano; numer kolejny zezwolenia; odmianę maku lub konopi; powierzchnię uprawy maku lub konopi; numer działki, na której prowadzona będzie uprawa maku lub konopi; termin ważności; datę wydania zezwolenia. Organem uprawnionym do wydania zezwolenia będzie wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.

Wprowadzane art. 47a-47d u.p.n. dotyczą krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste (dalej: rejestr). Wpis do rejestru będzie stanowił przesłankę uzyskania przez podmiot zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste. Rejestr będzie prowadzony przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego (dalej również: GIF). Rejestr, prowadzony w systemie teleinformatycznym, będzie zawierał następujące dane: 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta konopi; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności

¹¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 523.

¹² Dz. U. z 2020 r. poz. 680, ze zm.

¹³ Dz. U. z 2020 r. poz. 350, ze zm.

¹⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 1084.

(PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość; 3) numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności; 4) oświadczenie producenta konopi, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 u.p.n. lub art. 64 u.p.n., i wykroczenia, o którym mowa w art. 65 u.p.n.; 5) informacje o zakresie i celu działalności producenta konopi; 6) informacje dotyczące wydanych na rzecz producenta zezwoleń, o których mowa w art. 46 ust. 2a u.p.n., oraz wniosków o wydanie zezwoleń; 7) informacje dotyczące umów kontraktacji, o których mowa w art. 46 ust. 2a u.p.n.; 8) informacje o powierzchni uprawy poszczególnych odmian konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych, na których były uprawiane konopie inne niż włókniste; 9) informacje o wyrażonej w kilogramach masie wyprodukowanych konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podziałem na odmiany; 10) informacje o wyrażonej w kilogramach masie konopi innych niż włókniste dostarczonych nabywcy na podstawie każdej z umów kontraktacji w poprzednim roku zbiorów.

Dane zgromadzone w rejestrze będą udostępniane: 1) organom administracji publicznej, w związku z realizacją przez te organy działań i postępowań wynikających z u.p.n.; 2) sądom i prokuratorom, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych; 3) na wniosek podmiotów, których dotyczą te dane.

Dodawany art. 44g ust. 1 u.p.n. wprowadza definicję ustawową pojęcia stan po użyciu tetrahydrokannabinolu – zachodzi on wówczas, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi od 2 do 5 ng na ml. Kolejna, wprowadzana w ust. 2 tego przepisu definicja dotyczy stanu upojenia tetrahydrokannabinolem – zachodzi on wówczas gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi powyżej 5 ng na ml. Omawiany przepis zawiera jednocześnie delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw zdrowia, który w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz Głównego Inspektora Farmaceutycznego, może określić, w drodze rozporządzenia, inne, wyższe niż określone w art. 44g ust. 1 i 2 u.p.n., wartości stężenia delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wymagane do stwierdzenia stanu po użyciu tetrahydrokannabinolu lub upojenia tetrahydrokannabinolem, w przypadku osób długotrwale przyjmujących produkty lecznicze wytworzone z konopi, mając na względzie aktualną wiedzę medyczną oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Projekt przewiduje nowelizację określonych przepisów karnych poprzez wprowadzenie do nich (obok obowiązujących rozwiązań odwołujących się do stanu po spożyciu alkoholu, stanu nietrzeźwości, stanu po użyciu środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka) pojęć – stan

po użyciu tetrahydrokannabinolu lub stan upojenia tetrahydrokannabinolem. Przykładowo, zmieniający art. 87 § 1 k.w. stanowi „Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega karze aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych. Nowelizowany art. 178a § 1 k.k. przewiduje, iż „Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami¹⁵ (dalej: decyzja 2004/757/WSiSW).

Zgodnie z art. 2 lit. b decyzji 2004/757/WSiSW każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karalności następujących czynów popełnionych umyślnie i bez upoważnienia: uprawy maku lekarskiego, krzewu koka lub rośliny konopi.

2.2. Odnosząc się do treści projektu ustawy należy również wskazać następujące regulacje prawa UE dotyczące ochrony danych osobowych:

- art. 16 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), przyznający każdej osobie prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących. Przepis ten ustanawia zasadę prawa UE ochrony danych osobowych, mającą ogólne zastosowanie, czyli dotyczącą przetwarzania danych w sektorze prywatnym i publicznym. Artykuł 16 ust. 1 TfUE wskazuje na potrzebę ochrony danych osobowych nie tylko w odniesieniu do przetwarzania ich przez instytucje UE, ale również w odniesieniu do przetwarzania ich przez państwa członkowskie. Art. 16 ust. 1 TfUE ma status normy bezpośrednio skutecznej, stając się podstawą uprawnień osób fizycznych w zakresie ochrony ich danych osobowych¹⁶;
- art. 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (dalej: KPPUE), przyznający każdej osobie prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących. Dane te muszą być przetwarzane rzetelnie w określonych celach

¹⁵ Dz. Urz. UE L 335 z 11.11.2004, s. 8, ze zm.

¹⁶ J. Sobczak, Komentarz do art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [w:] D. Miąsik (red.), N. Półtorak (red.), A. Wróbel (red.), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz. Tom I (art. 1-89), Wolters Kluwer 2012, LEX.

- i za zgodą osoby zainteresowanej lub na innej uzasadnionej podstawie przewidzianej ustawą (art. 8 ust. 2 KPPUE);
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, dalej: RODO)¹⁷.

2.3. Zasady notyfikowania w prawie UE projektowanych przepisów technicznych zostały określone w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego¹⁸ (dalej: dyrektywa (UE) 2015/1535).

Ogólna reguła ustanawiająca wymóg notyfikacji została zawarta w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2015/1535. Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji wszelkie projekty przepisów technicznych, z wyjątkiem tych, które w pełni stanowią transpozycję normy międzynarodowej lub europejskiej, w którym to przypadku wystarczająca jest informacja dotycząca odpowiedniej normy. Państwa członkowskie przekazują Komisji także uzasadnienie konieczności przyjęcia takich przepisów technicznych, jeżeli uzasadnienie to nie zostało wyraźnie ujęte w projekcie. Wyjątki od tego obowiązku zostały określone enumeratywnie w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2015/1535 i dotyczą m.in. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich lub dobrowolnych porozumień, dzięki którym państwa członkowskie przestrzegają wiążących aktów prawnych Unii, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług (art. 7 ust. 1 lit. a) lub wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług w Unii (art. 7 ust. 1 lit. b).

W art. 1 dyrektywy 2015/1535 zawarto definicje legalne pojęć, o których mowa w przywołanym art. 5 ust. 1. Projekt przepisów technicznych oznacza w szczególności tekst specyfikacji technicznej opracowany w celu ustanowienia jej lub doprowadzenia do jej ustanowienia jako przepisów technicznych, a który znajduje się na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany (art. 1 ust. 1 lit. g dyrektywy (UE) 2015/1535). Przepisy techniczne na gruncie tej dyrektywy oznaczają specyfikacje techniczne, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de jure* lub *de facto*, w przypadku wprowadzenia do obrotu, jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich, zakazujące produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania produktu (art. 1 ust. 1 lit. f dyrektywy (UE) 2015/1535).

¹⁷ Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1.

¹⁸ Dz. Urz. UE L 241 z 17.9.2015, s. 1.

Definicja pojęcia specyfikacja techniczna została określona w art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy (UE) 2015/1535. Zgodnie z tym przepisem pojęcie to oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, który opisuje wymagane cechy produktu, takie jak: poziom jakości, wydajności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności. W akapicie drugim przywołanego przepisu wskazano wprost, że termin specyfikacja techniczna obejmuje także metody produkcji oraz przetwórstwa stosowane w stosunku do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Produktami rolnymi, w rozumieniu przywołanego przepisu TfUE, są płody ziemi, produkty pochodzące z hodowli i rybołówstwa, jak również produkty pierwszego przetworzenia, które pozostają w bezpośrednim związku z tymi produktami.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt ustawy dotyczy uprawy konopi innych niż włókniste, co stanowi przedmiot art. 2 ust. 1 lit. b decyzji 2004/757/WSiSW. Zgodnie ze wskazaną regulacją konieczne jest zapewnienie w przepisach krajowych karalności czynów określonych w tym przepisie, które zostały popełnione umyślnie i bez upoważnienia. Należy przyjąć, że zezwolenie, o którym mowa w zmienianym art. 47 u.p.n., a także konieczność wpisu do rejestru regulowanego na mocy dodawanych art. 47a-47d u.p.n. spełnia wymogi upoważnienia określonego w art. 2 ust. 1 decyzji 2004/757/WSiSW. Tym samym uprawa konopi innych niż włókniste prowadzona na warunkach określonych w projektowanej ustawie nie jest objęta wymogiem penalizacji z decyzji 2004/757/WSiSW.

3.2. Nowelizacja podlega ocenie co do zgodności z RODO w zakresie, w którym przewiduje utworzenie krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste (dodawane art. 47a-47d u.p.n.).

Materialny zakres stosowania RODO obejmuje przetwarzanie danych osobowych w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany oraz przetwarzanie w sposób inny niż zautomatyzowany danych osobowych stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych.

„Dane osobowe” w rozumieniu RODO to wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej (art. 4 pkt 1 RODO). Należy uznać, że dane zawarte w rejestrze, określone w dodawanym art. 47c u.p.n., w szczególności imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres producenta konopi są danymi osobowymi w rozumieniu wskazanego przepisu RODO.

„Przetwarzanie” oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób

zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie (art. 4 pkt 2 RODO). Gromadzenie, przechowywanie i udostępnianie danych zawartych w rejestrze stanowi przetwarzanie danych w rozumieniu rozporządzenia.

W art. 6 RODO wskazano przesłanki dopuszczalności przetwarzania danych osobowych. Przesłanki te mają autonomiczny i niezależny charakter. W odniesieniu do analizowanego przypadku należy przywołać przesłanki: osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie danych, przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze oraz przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. W przypadku dwóch ostatnich przesłanek podstawa przetwarzania musi być określona w prawie Unii Europejskiej lub w prawie krajowym. Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Podstawa prawna może zawierać przepisy szczegółowe dostosowujące stosowanie RODO, w tym: ogólne warunki zgodności z prawem przetwarzania przez administratora, rodzaj danych podlegających przetwarzaniu, osoby, których dane dotyczą, podmioty, którym można ujawnić dane osobowe, cele, w których można je ujawnić, ograniczenia celu, okresy przechowywania oraz operacje i procedury przetwarzania, w tym środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania. Prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego muszą służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu (art. 6 ust. 3 RODO).

Proponowana ustawa określa szczegółowo zakres danych umieszczanych w rejestrze, czas ich przechowywania oraz zasady usuwania danych. Wpis do rejestru będzie stanowił jedną z przesłanek, od której uzależnione zostanie uzyskanie zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste, co, zgodnie z uzasadnieniem do projektu, umożliwi zaspokojenie potrzeb przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa. Projekt wskazuje organ właściwy dla prowadzenia rejestru – Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Szczegółowe regulacje dotyczące powołania oraz kompetencji GIF określono w ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne¹⁹ (dalej: u.P.f.). Zgodnie z art. 110 u.P.f. GIF kieruje Inspekcją Farmaceutyczną, zaś nadzór nad działalnością tego organu sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia. W art. 108 u.P.f. wskazano, iż Państwowa Inspekcja Farmaceutyczna sprawuje nadzór m.in. nad warunkami wytwarzania i importu produktów leczniczych,

---

¹⁹ Dz. U. z 2020 r. poz. 994, ze zm.

jakością, obrotem i pośrednictwem w obrocie produktami leczniczymi, obrotem wyrobami medycznymi – w celu zabezpieczenia interesu społecznego w zakresie bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzi przy stosowaniu produktów leczniczych i wyrobów medycznych, znajdujących się w hurtowniach farmaceutycznych, aptekach, działach farmacji szpitalnej, punktach aptecznych i placówkach obrotu pozaaptecznego.

Podsumowując przedstawione ustalenia należy zatem uznać, że proponowane rozwiązanie dotyczące przetwarzania danych osobowych spełnia kryteria przetwarzania określone w RODO. W związku z tym projekt nie narusza RODO.

3.3. Projekt ustawy podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie (UE) 2015/1535. Należy w szczególności zwrócić uwagę na proponowane przepisy określające zasady prowadzenia uprawy konopi innych niż włókniste (m.in. zmieniane art. 46 u.p.n. oraz art. 47 u.p.n, a także dodawany art. 47a u.p.n. dotyczące wymogów warunkujących możliwość uprawy konopi innych niż włókniste). Regulacje te spełniają kryteria specyfikacji technicznych określonych w art. 1 ust. 1 lit. c dyrektywy (UE) 2015/1535. Odpowiadają wskazanym w tym przepisie metodom produkcji stosowanym w odniesieniu do produktów rolnych, zgodnie z art. 38 ust. 1 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W związku z tym, że proponowane przepisy nie mieszczą się w żadnym z wyjątków stosowania dyrektywy (UE) 2015/1535 określonych w jej art. 7 ust. 1, znajduje do nich zastosowanie wymóg notyfikacji w trybie art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne i wymaga notyfikacji zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2015/1535.

Autor:

Konrad Kuszel

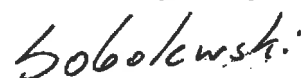
ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 28 kwietnia 2021 r.

BAS-WAPM-945/21

SEKRETARIAT Z CY SZEFA NS
L.dz. ...DS. 1120.268.21(2)
Data wpływu ...28.04.2021Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paulina Matysiak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje w szczególności zmianę ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii¹ (dalej: u.p.n.).

Nowelizacja zakłada również zmianę następujących aktów prawnych: ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń² (dalej: k.w.); ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich³; ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników⁴; ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny⁵ (dalej: k.k.); ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym⁶; ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji⁷; ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową⁸; ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych⁹; ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami¹⁰; ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych¹¹; ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r.

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2050.

² Dz. U. z 2021 r. poz. 281.

³ Dz. U. z 2018 r. poz. 969.

⁴ Dz. U. z 2021 r. poz. 266.

⁵ Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2021 r. poz. 266, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2020 r. poz. 955.

⁸ Dz. U. z 2017 r. poz. 1950.

⁹ Dz. U. z 2019 r. poz. 2214, ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2020 r. poz. 1268, ze zm.

¹¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 523.

o bezpieczeństwie morskim¹²; ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych¹³; ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich¹⁴.

Proponowana ustawa wprowadza możliwość uprawy na terytorium Polski konopi innych niż włókniste – zgodnie z obowiązującym stanem prawnym taka uprawa jest zabroniona.

Zgodnie ze zmienianym art. 45 ust. 4 u.p.n. uprawa konopi innych niż włókniste będzie mogła być prowadzona wyłącznie na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa.

W zmienianym art. 46 u.p.n. określono warunki uprawy takich konopi. Na podstawie wymienionego przepisu uprawa konopi innych niż włókniste będzie mogła być prowadzona na określonej powierzchni, w wyznaczonych rejonach, przy zapewnieniu zabezpieczenia upraw przed dostępem osób nieuprawnionych, na podstawie zezwolenia na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz dodatkowo umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi innych niż włókniste.

Nowelizowany art. 47 u.p.n. reguluje przesłanki wydania zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste (a także konopi włóknistych i maku) oraz elementy tego zezwolenia. Zgodnie z omawianym przepisem zezwolenie określi: podmiot, dla którego je wydano; numer kolejny zezwolenia; odmianę maku lub konopi; powierzchnię uprawy maku lub konopi; numer działki, na której prowadzona będzie uprawa maku lub konopi; termin ważności; datę wydania zezwolenia. Organem uprawnionym do wydania zezwolenia będzie wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.

Wprowadzane art. 47a-47d u.p.n. dotyczą krajowego rejestru producentów konopi innych niż włókniste (dalej: rejestr). Wpis do rejestru będzie stanowił przesłankę uzyskania przez podmiot zezwolenia na uprawę konopi innych niż włókniste. Rejestr będzie prowadzony przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego (dalej również: GIF). Rejestr, prowadzony w systemie teleinformatycznym, będzie zawierał następujące dane: 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta konopi; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), a jeżeli osoba fizyczna nie posiada numeru PESEL – numer paszportu

¹² Dz. U. z 2020 r. poz. 680, ze zm.

¹³ Dz. U. z 2020 r. poz. 350, ze zm.

¹⁴ Dz. U. z 2019 r. poz. 1084.

lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość; 3) numer producenta rolnego nadany w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności; 4) oświadczenie producenta konopi, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 u.p.n. lub art. 64 u.p.n., i wykroczenia, o którym mowa w art. 65 u.p.n.; 5) informacje o zakresie i celu działalności producenta konopi; 6) informacje dotyczące wydanych na rzecz producenta zezwoleń, o których mowa w art. 46 ust. 2a u.p.n., oraz wniosków o wydanie zezwoleń; 7) informacje dotyczące umów kontraktacji, o których mowa w art. 46 ust. 2a u.p.n.; 8) informacje o powierzchni uprawy poszczególnych odmian konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podaniem identyfikatorów działek ewidencyjnych, na których były uprawiane konopie inne niż włókniste; 9) informacje o wyrażonej w kilogramach masie wyprodukowanych konopi innych niż włókniste w poprzednim roku zbiorów, z podziałem na odmiany; 10) informacje o wyrażonej w kilogramach masie konopi innych niż włókniste dostarczonych nabywcy na podstawie każdej z umów kontraktacji w poprzednim roku zbiorów.

Dane zgromadzone w rejestrze będą udostępniane: 1) organom administracji publicznej, w związku z realizacją przez te organy działań i postępowań wynikających z u.p.n.; 2) sądom i prokuratorom, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań ustawowych; 3) na wniosek podmiotów, których dotyczą te dane.

Dodawany art. 44g ust. 1 u.p.n. wprowadza definicję ustawową pojęcia stan po użyciu tetrahydrokannabinolu – zachodzi on wówczas, gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi od 2 do 5 ng na ml. Kolejna, wprowadzana w ust. 2 tego przepisu definicja dotyczy stanu upojenia tetrahydrokannabinolem – zachodzi on wówczas gdy stężenie delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wynosi powyżej 5 ng na ml. Omawiany przepis zawiera jednocześnie delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw zdrowia, który w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz Głównego Inspektora Farmaceutycznego, może określić, w drodze rozporządzenia, inne, wyższe niż określone w art. 44g ust. 1 i 2 u.p.n., wartości stężenia delta-9-tetrahydrokannabinolu we krwi wymagane do stwierdzenia stanu po użyciu tetrahydrokannabinolu lub upojenia tetrahydrokannabinolem, w przypadku osób długotrwale przyjmujących produkty lecznicze wytworzone z konopi, mając na względzie aktualną wiedzę medyczną oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Projekt przewiduje nowelizację określonych przepisów karnych poprzez wprowadzenie do nich (obok obowiązujących rozwiązań odwołujących się do stanu po spożyciu alkoholu, stanu nietrzeźwości, stanu po użyciu środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka) pojęć – stan

po użyciu tetrahydrokannabinolu lub stan upojenia tetrahydrokannabinolem. Przykładowo, zmieniany art. 87 § 1 k.w. stanowi „Kto, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, tetrahydrokannabinolu lub środka działającego podobnie do alkoholu, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega karze aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych. Nowelizowany art. 178a § 1 k.k. przewiduje, iż „Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, upojenia tetrahydrokannabinolem lub pod wpływem innego środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”

Projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Jan Nowak

DOL.401.195.2021.WL.MW.

Warszawa, 10 maja 2021 r.

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.DS-145-319/21.....

Data wpływu: 11.05.2021.....

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 27 kwietnia 2021 r. (znak: SPS-WP.020.125.5.2021), uprzejmie dziękując za przekazanie do zaopiniowania *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw* (przedstawiciel wnioskodawców – Pani Paulina Matysiak – poseł na Sejm RP), pod kątem jego zgodności z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej rozporządzeniem 2016/679, należy wskazać na następujące kwestie.

Prawem i obowiązkiem organu nadzorczego, wynikającymi z obowiązujących przepisów jest zapewnienie roli doradczej w procesie ustawodawczym. Wynika to z zadań przypisanych niezależnym organom do spraw ochrony danych osobowych wynikających z przepisów rozporządzenia 2016/679 (por. art. 57 ust. 1 lit c), jak i ukształtowanych reguł prawa krajowego (art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych). Przy wypracowywaniu nowych regulacji niezwykle istotne jest dokonanie oceny skutków dla ochrony danych w związku z przyjmowaniem podstaw prawnych dla przetwarzania danych, w szczególności z użyciem nowych technologii (art. 35 ust. 10 w zw. z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679). Nie może

¹Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

także umknąć uwadze, że fundamentalne znaczenie mają zasady wynikające z przepisów art. 5 ww. rozporządzenia² oraz wynikające z art. 25 rozporządzenia 2016/679, a mianowicie uwzględnianie ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślna ochrona danych, w szczególności w związku z będącym elementem procesu legislacyjnego kształtowaniem mocą przepisów prawa sposobów przetwarzania. Konieczne jest także wskazanie w projektowanych przepisach warunków przetwarzania danych, określonych w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679³. Dokonanie takiej oceny pozwoli ocenić, czy przyjmowane rozwiązanie prawne są proporcjonalne i adekwatne z punktu widzenia ingerencji w swobodę informacyjną jednostki a także wystarczająco przejrzyste dla zobowiązanych do ich stosowania przetwarzających dane osobowe.

---

² 1. Dane osobowe muszą być:

- a) przetwarzane zgodnie z prawem, rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą ("zgodność z prawem, rzetelność i przejrzystość");
- b) zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami; dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych nie jest uznawane w myśl art. 89 ust. 1 za niezgodne z pierwotnymi celami ("ograniczenie celu");
- c) adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane ("minimalizacja danych");
- d) prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie rozsądne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe w świetle celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub sprostowane ("prawidłowość");
- e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane; dane osobowe można przechowywać przez okres dłuższy, o ile będą one przetwarzane wyłącznie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych na mocy art. 89 ust. 1, z zastrzeżeniem że wdrożone zostaną odpowiednie środki techniczne i organizacyjne wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą ("ograniczenie przechowywania");
- f) przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych ("integralność i poufność").

2. Administrator jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów ust. 1 i musi być w stanie wykazać ich przestrzeganie ("rozliczalność").

³ 1. Przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy - i w takim zakresie, w jakim - spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów;
- b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy;
- c) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze;
- d) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej;
- e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;
- f) przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, wymagające ochrony danych osobowych, w szczególności gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem.

Akapit pierwszy lit. f) nie ma zastosowania do przetwarzania, którego dokonują organy publiczne w ramach realizacji swoich zadań.

Odnosząc się do poszczególnych kwestii uregulowanych w niniejszym projekcie ustawy należy wskazać uwagi do art. 1 projektu ustawy wprowadzającym zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r., poz. 2050).

I. Ocena skutków dla ochrony danych

Art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 reguluje obowiązek dokonania – przed rozpoczęciem przetwarzania albo w związku z tworzeniem przepisów regulujących operację lub zestaw operacji przetwarzania – ocenę skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych. Taka ocena skutków ochrony danych powinna być dokonywana ze względu na rodzaj przetwarzania, w szczególności następujący przy użyciu nowych technologii, ale także gdy charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania z dużym prawdopodobieństwem mogą powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób. Należy wykazać niezbędność przetwarzania określonych kategorii danych osobowych we wskazanym konkretnie celu i zakresie. Art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2016/679 wskazuje minimalny zakres oceny skutków⁴.

Analiza przepisów projektu ze względu na zakładaną skalę i sposoby przetwarzania danych zdaje się takie ryzyko powodować oraz uzasadnia przeprowadzenie oceny skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych. Przekazany projekt ustawy nie zawiera oceny skutków dla ochrony danych.

II. Administrator

W art. 1 projektu ustawy wprowadzającym zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii uzasadnionym jest dookreślenie ról i obowiązków – w odniesieniu do celów przetwarzania, operacji (zestawów operacji) przetwarzania – podmiotów przetwarzających dane osobowe. Konieczne jest przypisanie ról podmiotom biorącym udział w procesie/procesach przetwarzania danych osobowych oraz podmiotów pozyskujących informacje/dane w związku z przetwarzaniem danych. Rola administratora ma kluczowe znaczenie w stosowaniu przepisów rozporządzenia 2016/679, ponieważ to administrator jest adresatem szeregu obowiązków wynikających z tego aktu prawnego. Odpowiada on m.in. za zgodność przetwarzania z zasadami określonymi tymi przepisami, w tym art. 5 rozporządzenia 2016/679; za realizację praw osób, których dane dotyczą, wynikających z przepisów art. 13 i 14, 15–22 rozporządzenia 2016/679, a także jest obciążony pełną odpowiedzialnością za zgodne z prawem przetwarzanie danych,

⁴ Zgodnie z art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2016/679, ocena skutków zawiera co najmniej: systematyczny opis planowanych operacji przetwarzania i celów przetwarzania; ocenę, czy operacje są niezbędne oraz proporcjonalne w stosunku do celów; ocenę ryzyka naruszenia praw lub wolności podmiotów danych; środki planowane w celu zaradzenia ryzyku, w tym zabezpieczenia oraz środki i mechanizmy bezpieczeństwa, które mają zapewnić ochronę danych osobowych.

które prowadzi samodzielnie, lub które prowadzone jest w jego imieniu (motyw 74). Przypisanie określonej roli wiąże się immamentnie z określeniem na poziomie ustawy wszystkich celów przetwarzania danych, zadań zobowiązanych lub uprawnionych, z którymi przetwarzanie danych wiąże się w sposób bezpośredni lub pośredni.

W dodawanym **rozdziale 5a (art. 1 pkt 2 projektu ustawy)** brak jest przepisów regulujących ww. zagadnienia.

Administrator odpowiedzialny za przetwarzanie danych w krajowym rejestrze producentów konopi innych niż włókniste (**projektowany art. 47a**) nie został przez Projektodawcę wskazany w projekcie ustawy. Projektodawca powinien doprecyzować w przepisach, czy rolę tę będzie pełnił Główny Inspektor Farmaceutyczny, natomiast jeśli dochodzić będzie do współadministrowania, wówczas konstrukcja i elementy przepisów odpowiadać powinny warunkom przewidzianym w art. 26 rozporządzenia 2016/679, w tym należy wskazać wszystkie podmioty biorące udział w przedmiotowym procesie oraz zakresy ich odpowiedzialności.

III. Zakres przetwarzanych danych osobowych

Wobec przewidywanego w dodawanym **rozdziale 5a (art. 1 pkt 2 projektu ustawy)** przetwarzania danych osobowych w postaci numeru identyfikacyjnego PESEL, wskazać należy na konieczność poszanowania ww. zasady minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2016/679), że w świetle rozporządzenia 2016/679 identyfikator osoby musi być poddany szczególnej ochronie, w związku z czym należy stwarzać szczególne gwarancje wynikające z przepisów prawa, mając na względzie konieczność ich dostosowania do ww. rozporządzenia. Zgodnie z art. 87 rozporządzenia 2016/679 przetwarzanie „krajowego numeru identyfikacyjnego” (jakim jest numer PESEL) musi odbywać się z zachowaniem odpowiednich zabezpieczeń praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W opinii organu nadzorczego Projektodawca powinien wykazać niezbędną potrzebę przetwarzania tej kategorii danych osobowych we wskazanym konkretnie celu i zakresie (numer PESEL mógłby zostać zastąpiony np. datą urodzenia). W odniesieniu do projektowanego **art. 44g ust. 4** zawierającego – przy wyliczeniu danych zawartych w zaświadczeniu lekarskim sformułowanie „w szczególności”. Wskazać trzeba, że katalogi wskazujące jakie dane osobowe mają być przetwarzane nie mogą zawierać zwrotów „w szczególności” – muszą wyczerpująco precyzować zakres danych w nich zawartych. Sformułowanie to powoduje, że oprócz wymienionych w ww. przepisie informacji mogą znaleźć się inne, wyczerpujące definicję danych osobowych, co powodowałoby brak poszanowania przepisów rozporządzenia 2016/679 (w tym z zasady minimalizacji danych – art.

5 ust. 1 lit. c). Należałoby stworzyć zamknięty katalog elementów składających się na wskazany w tym przepisie dokument.

IV. System teleinformatyczny, w którym przetwarzane są dane osobowe

Wszelkie procesy przetwarzania danych osobowych powinny wprost wynikać z przepisów o ochronie danych osobowych, z uwzględnieniem zasad wynikających z art. 5 rozporządzenia 2016/679 – w tym zasady minimalizacji danych i zasady ograniczenia celu przetwarzania. Przepisy projektu ustawy powinny wskazywać w jakim celu/celach, na jakich zasadach oraz jakie podmioty będą odpowiedzialne za prowadzenie/uzupełnianie systemu teleinformatycznego, przetwarzanie danych. Warto dodać, że dokumentacja i wynikający z niej zasób informacji o charakterze osobowym musi podlegać odpowiednim zabezpieczeniom.

Projektowany **art. 47c ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii**, dotyczący prowadzenia rejestru w systemie teleinformatycznym nie reguluje powyższych zagadnień.

Projektowany **art. 47c ust. 1** nie precyzuje wprost celu prowadzenia rejestru.

Konieczne jest uzupełnienie przez Projektodawcę **art. 1 projektu ustawy**, wprowadzającego zmiany w ustawie o *przeciwdziałaniu narkomanii* o wskazane kwestie. Charakter, zakres, kontekst i cele przetwarzania oraz stan wiedzy technicznej powinny być brane pod uwagę także przy uwzględnieniu ochrony danych w fazie projektowania, zarówno przy określaniu sposobów przetwarzania, jak i w czasie wykonywania operacji na danych (art. 25 ust. 1), konieczne jest wdrożenie takich środków technicznych i organizacyjnych, aby ochrona danych gwarantowana była domyślnie (art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2016/679). Dla zachowania zgodnego z przepisami rozporządzenia 2016/679 przetwarzania danych osobowych znaczenie ma także integralność i poufność ich przetwarzania, co uwzględnić należałoby w przedmiotowych przepisach⁵. Odniesienie się także do poufności przetwarzania danych korelować będzie z wypełnieniem przepisów rozporządzenia 2016/679 dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych⁶. Takie uzupełnienie przez Projektodawcę przyjmowanych rozwiązań zmierzać będzie do przyjmowania przez wykonawcy/wykonawców

---

⁵ Art. 5 ust. 1 lit. f) rozporządzenia 2016/679 stanowi, że dane osobowe muszą być przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych ("integralność i poufność").

⁶ Art. 32 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2016/679 zobowiązuje administratora do wdrożenia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, aby zapewnić zdolność do ciągłego zapewnienia poufności, integralności, dostępności oraz odporności systemów, a także usług przetwarzania.

tych norm (administratorów przetwarzających dane) obowiązków wynikających z rozporządzenia 2016/679⁷.

V. Retencja danych

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia 2016/679 dane osobowe powinny być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, dla realizacji których dane te są przetwarzane. Ustalenie okresu retencji jest więc uzależnione od celu dla którego dane osobowe są przetwarzane. Po zakończeniu przetwarzania, dane powinny zostać usunięte, zanonimizowane lub też przekazane podmiotowi uprawnionemu ustawowo do ich przejęcia od administratora. Kwestia retencji danych powinna zostać uwzględniona przez Projektodawcę nie tylko poprzez wskazanie okresu przechowywania danych (dodawany art. 47c ust. 3 i 4), lecz również przez wskazanie co się dzieje z przedmiotowymi danymi po tym okresie. Ponadto wyjaśnienia i dookreślenia wymaga art. 47e ust. 3, w którym należy doprecyzować co oznacza „dokonywanie zmian” przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego (jeśli chodzi o przetwarzanie danych osobowych czy np. usuwanie danych nieaktualnych).

Uwzględnienie powyższych kwestii przedstawionych w trybie stanowiska eksperckiego przyczyniłoby się do stworzenia przepisów czyniących zadość przepisom o ochronie danych osobowych, zapewniających stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679.

Z wyrazami szacunku,

Prezes Urzędu

Ochrony Danych Osobowych

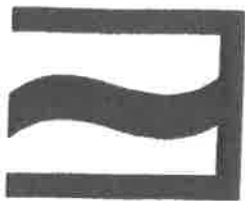
Jan Nowak

/- dokument w postaci elektronicznej podpisany

kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

---

⁷ Na administratorze, który przetwarza dane osobowe w systemie teleinformatycznym, spoczywa obowiązek prowadzenia go w zgodzie z obowiązującymi w porządku prawnym wymogami, w tym w zakresie stosowania w przedmiotowych (projektowanych) przepisach norm ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. To administrator odpowiada za bezpieczeństwo przetwarzanych danych, co wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych zgodnie z określonymi szczególnymi przepisami prawami i obowiązkami, sposobami (czyli w niniejszej sprawie – w elektronicznym systemie teleinformatycznym) i celami przetwarzania danych, w tym z zastosowaniem odpowiednich zabezpieczeń systemowych (m.in. dla zapewnienia poufności, integralności, dostępności i odporności systemów oraz ochrony danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, uszkodzeniem lub zniszczeniem).

NACZELNA IZBA PIEŁĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

02-757 Warszawa, ul. Pory 78, lok. 10 tel.: 22 327 61 61, fax 22 327 61 60
www.nipip.pl, e-mail: nipip@nipip.pl

NIPiP-NRPIP-DM-0023.58.2.2021.MK

Warszawa, dnia 19 maja 2021 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. DS. 195.343.21

Data wpływu 19. 05. 2021

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo znak: SPS-WP.020.125.5.2021 z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie przekazania opinii do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw, uprzejmie informuję, iż Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych nie zgłasza uwag do przedmiotowej regulacji.

Z wyrazami szacunku

Prezes NRPIP

Z. Małas

Zofia Małas

Rok 2021 rokiem samorządu pielęgniarek i położnych

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP.020.125.11.0201

Data wpływu 19.05.2021

Warszawa, 1 czerwca 2021 r.

PIU 531/2021

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.125.13.02
Data wpływu 02.06.2021

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS.125.381.21
Data wpływu 02.06.2021

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 27 kwietnia br. (sygn. SPS-WP-020-125.5.2021) w sprawie wyrażenia opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i niektórych innych ustaw (dalej: projekt ustawy), Polska Izba Ubezpieczeń negatywnie ocenia wprowadzenie przewidzianych w tym projekcie zmian do ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej: ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Powszechny ustawowy obowiązek zawarcia umów obowiązkowego ubezpieczenia, o których mowa w art. 4 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, uwarunkowany jest szczególną funkcją społeczną tych ubezpieczeń, jaką jest ochrona osób trzecich przed skutkami częstych, niekorzystnych zdarzeń. Nieprzerwany charakter odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń i zarazem ochrony ubezpieczeniowej daje poszkodowanym w wypadku gwarancję otrzymania należnego odszkodowania. Z drugiej strony umowa tego ubezpieczenia chroni także sprawcę wypadku przed nadmiernymi obciążeniami finansowymi z tytułu jego odpowiedzialności cywilnej oraz zabezpiecza jego majątek przed uszczupleniem z tytułu tej odpowiedzialności.

Ochronny charakter ubezpieczenia OC podkreślają regulacje art. 34 i 35 (i odpowiednio art. 50 i art. 51) ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Dodatkowo za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą podczas i w związku z wsiadaniem do pojazdu mechanicznego lub wysiadaniem z niego; bezpośrednim załadowywaniem lub rozładowywaniem pojazdu mechanicznego oraz zatrzymaniem lub postojem pojazdu mechanicznego. Podkreślenia wymaga, że ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która

kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Jednak, w pewnych ściśle określonych w ustawie przypadkach, ustawodawca dał prawo zakładowi ubezpieczeń i Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu do wystąpienia do kierującego (sprawcy szkody, ubezpieczonego lub osób, za które ponosi on odpowiedzialność) o zwrot odszkodowania wypłaconego poszkodowanemu.

Zgodnie z art. 43 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący:

- 1) wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 2) wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa;
- 3) nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa;
- 4) zbiegł z miejsca zdarzenia.

Opisane powyżej wyjątki od zasady zapewnienia przez ubezpieczenie OC ochrony sprawcy przed ponoszeniem konsekwencji finansowych spowodowanego wypadku związane są z zachowaniem kierowcy, które są na tyle rażące, że ze względów prewencyjnych i represyjnych, a także poczucie słuszności uzasadniają możliwość dochodzenia przez ubezpieczyciela zwrotu wypłaconego świadczenia. Z wyłączeniem winy umyślnej, do powstania po stronie zakładu ubezpieczeń prawa do wystąpienia z regresem bez znaczenia jest czy np. stan kierowcy po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii miał wpływ na zaistnienie wypadku objętego ubezpieczeniem, czy też nie. Wystarczy bowiem sam fakt stwierdzenia użycia tych środków.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, potrzeba jej uchwalenia wynika z konieczności eliminacji części przeszkód stojących na drodze stosowania konopi w celach medycznych, tj. w celu łagodzenia cierpienia i symptomów towarzyszących określonym jednostkom chorobowym, w przypadku których zastosowanie tzw. „medycznej marihuany” jest jedną z opcji terapeutycznych. Jednocześnie, w dalszej części uzasadnienia – w odniesieniu do zasadności wprowadzenia definicji stanu po użyciu i stanu upojenia tetrahydrokannabinolem – wskazane jest, że te same przepisy, które odnoszą się do stanu po użyciu alkoholu i stanu nietrzeźwości zwykle dotyczą także stanu po użyciu środka odurzającego lub środka działającego podobnie do alkoholu, przez co rozumie się także marihuanę, niezależnie od tego, czy zażywana jest ona w celach rekreacyjnych czy medycznych. W kontekście tego uzasadnienia powstają wątpliwości czego faktycznie ma dotyczyć projekt ustawy – czy umożliwienia uprawy konopi innych niż włókniste na potrzeby przemysłu farmaceutycznego i nasiennictwa, a co za tym idzie obniżenia dla pacjentów ceny leków bazujących na tym surowcu, czy dostępności tego surowca dla wszystkich zainteresowanych, na co może wskazywać zmiana do art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii wskazującego, że nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1, kto przetwarza lub przerabia na własny użytek produkty lecznicze przygotowane z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1.

Poza zakresem kompetencji Izby jest odniesienie się do zaproponowanych w definicji stanu po użyciu i stanu upojenia tetrahydrokannabinolem wartości stężeń tego związku we krwi, ale ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych uprawnia zakład ubezpieczeń do wystąpienia o zwrot wypłaconego odszkodowania wiąże z samym faktem użycia środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ponadto, spowodowanie wypadku pod wpływem środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, podobnie jak w przypadku alkoholu, jest jednym z podstawowych wyłączeń odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w ubezpieczeniach dobrowolnych, chyba że nie miało to wpływu na zajście wypadku ubezpieczeniowego.

Jak wynika z danych Policji (Raport roczny „Wypadki drogowe w 2020 roku”) w 2020 roku zgłoszono 23 540 wypadków drogowych, w których śmierć poniosło 2 491 osób, a ranne zostały 26 463 osoby. Zgłoszono także 382 046 kolizji drogowych. Kierujący pojazdami będący pod działaniem innego środka niż alkohol byli sprawcami 106 wypadków, w których 43 osoby zginęły, a 141 zostało rannych oraz 229 kolizji. Zestawienie ogółu wypadków i kolizji do tych, których sprawcami byli kierujący pod działaniem innego środka niż alkohol może wskazywać, iż ich udział był marginalny. Niemniej należy mieć na uwadze, iż w odniesieniu do kolizji mowa tu tylko o tych, do których wzywana była Policja zatem faktyczna liczba kierujących będących pod działaniem innego środka niż alkohol nie jest znana.

Jeżeli zatem wolą ustawodawcy jest legalizacja zażywania, przetwarzania lub przerabiania na własny użytek produktów leczniczych przygotowanych z surowców farmaceutycznych, które uzyskały pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to ocena tego faktu pozostaje poza kompetencjami Izby. Odnosząc się jednak do liberalizacji zasad poruszania się pojazdem czy pracy w gospodarstwie rolnym po użyciu tetrahydrokannabinolu jesteśmy przeciwni tej zmianie.

Wyrażamy nadzieję, że powyższa opinia będzie pomocna w dalszych pracach ustawodawczych nad przedmiotowym projektem ustawy.

Z wyrazami szacunku,

Jan Grzegorz Prądyński
Prezes Zarządu
Polskiej Izby Ubezpieczeń